

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119213626
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119213626.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. W., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny S., dieťa rodičov: matky G. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Q. XXXX/XX, S., zastúpenej U. X. X., advokátkou so sídlom F. XXXX/XX, S. a otca X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. D. XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a iné, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/44/2020-142 zo dňa 6. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej A. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 200,- eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, s účinnosťou od 01.12.2019, čím zvýšil jeho doterajšiu vyživovaciu povinnosť zo sumy 150,- eur na sumu 200,- eur mesačne (výrok I.), otcovi uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletej A. sumou 50,- eur mesačne, ktoré bude poukazovať na osobitný účet, ktorý v prospech maloletej zriadi matka po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol, že na nakladanie s prostriedkami na účte mal. dieťaťa je potrebný súhlas súdu (výrok II.), dlh na výživnom pre mal. A. za obdobie od 01.12.2019 do 30.06.2020 vo výške 350,- eur otcovi uložil splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky (výrok III.), návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke maloletého dieťaťa zamietol (výrok IV.), týmto rozsudkom zmenil v časti výživného rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 20P/93/2013-92 zo dňa 19.11.2013 (výrok V.) a určil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 20P/93/2013-92 zo dňa 19.11.2013 bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bola mal. A. zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložená vyživovacia povinnosť k maloletej v sume 150,- eur mesačne. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ako aj na strane rodičov. Po zhodnotení zmeny pomerov na strane mal. A., kedy v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti mala maloletá necelé 2 roky, teraz v čase rozhodovania súdu má 8,5 roka, mal súd za preukázané, že v súvislosti s jej vekom došlo samotným plynutím času k zvýšeniu nákladov na uspokojenie jej základných životných potrieb, ako je strava, hygiena, oblečenie a pod. V súvislosti s jej nástupom na základnú školu, došlo i k nárastu životných nákladov maloletej v podobe výdavkov na školu a záujmové činnosti. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane rodičov, súd mal za preukázané, že matka bola aj v čase posledného zvyšovania

výživného zamestnaná v ozbrojených silách, jej príjem bol vo výške 1.200,- eur netto, teraz je vo výške 1.930,- eur vrátane daňového bonusu. Matka sa presťahovala z Q. do S., kde žije v trojizbovom byte v jej osobnom vlastníctve. Otec stále pracuje v ozbrojených silách, jeho príjem v čase skoršieho rozhodnutia predstavoval sumu 1.100,- eur netto, teraz jeho príjem predstavuje 2.060,- eur netto. Otec nadobudol do osobného vlastníctva nehnuteľnosť v H. D. a motorové vozidlo U. L. I. r. v. XXXX.

3. S poukazom na zistené pomery účastníkov konania mal súd za to, že návrh matky na zvýšenie výživného je v plnom rozsahu dôvodný. Vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravovaná pred takmer 7 rokmi a odvtedy došlo k podstatnej zmene pomerov, a to predovšetkým na strane mal. A., ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Zmena pomerov nastala aj na strane rodičov. Okrem skutočnosti, že otcovi sa podstatne zvýšil príjem od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, súd vzal na zreteľ, že otec finančne prispel matke nad rámec bežného výživného v roku 2019 sumou 666,- eur, čo matka potvrdila výpismi z účtov a sám otec vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že za posledných 10 mesiacov kúpil maloletej veci a zaplatil aktivity v celkovej hodnote asi 1.400,- eur. Zvýšenie výživného o sumu 50,- eur mesačne je tak v objektívnych možnostiach otca, keďže už v roku 2019, pred zvýšením jeho platu, prispel matke niekoľko krát finančne nad rámec bežného výživného. Podľa názoru súdu výživné v sume 200,- eur zodpovedá oprávneným potrebám maloletej a možnostiam a schopnostiam otca maloletej.

4. Popri povinnosti otca prispievať na bežné výživné na maloletú A. sumou 200,- eur mesačne, súd uložil otcovi povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletej sumou 50,- eur mesačne. Vzal na zreteľ skutočnosť, že otec s prispievaním na tvorbu úspor vo výške 50,- eur súhlasil, pričom uviedol, že tak prakticky činí od júna 2020, kedy zriadil v banke dva osobitné účty, na ktoré zasiela sumy 20,- eur a 30,- eur s cieľom sporenia pre maloletú.

5. V súvislosti s rozhodnutím súdu o zvýšení vyživovacej povinnosti, vznikol otcovi dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 01.12.2019 do 30.06.2020, t.j. od začiatku mesiaca, v ktorom bol podaný návrh na začatie konania do vyhlásenia rozhodnutia súdu, vo výške 350,- eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že od decembra 2019 otec matke nad rámec bežného neprispel. Dlž na výživnom určil v sume 350,- eur (7 mesiacov á 50,- eur) a jeho úhradu povolil otcovi zaplatiť k rukám matky v splátkach vo výške 50,- eur s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky.

6. Otec v písomnom vyjadrení k návrhu žiadal uložiť matke, aby ho informovala o zdravotnom stave maloletej a informovala otca o spôsobe použitia peňazí, ktorými otec prispieva na maloletú. V tejto súvislosti boli v priebehu roka 2019 v domácnosti matky tri krát šetrené pomery. Zo šetrenia vyplynulo, že matka sa dieťaťu plne venuje, neboli zistené absolútne žiadne nedostatky a šetrenie skončilo s výsledkom - životná situácia dieťaťa je úplne bez ohrozenia. Kolízny opatrovník konštatoval, že počas šetrení u matky nikdy nebolo zistené pochybenie ohľadne zdravotnej starostlivosti, školských aktivít, starostlivosti v súvislosti so školou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nezistil na strane matky pochybenie ohľadne jej povinnosti informovať otca o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej. Maloletá nemá závažné zdravotné problémy a dosahuje výborné školské výsledky. Mal za preukázané, že otec bol doposiaľ pravidelne informovaný ohľadne zdravotného stavu, školských a mimoškolských aktivitách maloletej. Otec sa navyše s maloletou pravidelne stretáva a osobne s ňou komunikuje, maloletá má mobilný telefón. Otec na pojednávaní aj v písomných vyjadreniach žiadal uložiť matke povinnosť preukázať, na aký účel používa výživné a finančné sumy, ktoré jej otec v roku 2019 zaslal nad rámec bežného výživného. Zákon o rodine oprávnenému rodičovi neukladá povinnosť preukazovať povinnému rodičovi na aké výdavky spotrebovávajú výživné na maloleté dieťa a takýto návrh nemôže byť predmetom uloženia informačnej povinnosti oprávnenému rodičovi. V uvedených súvislostiach nepovažoval súd návrh otca na uloženie informačnej povinnosti za dôvodný.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletej. Namietal, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine neprihliadol na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti a možnosti a majetkové pomery povinného. Dôvodil, že zo strany

súdu neboli riadne preskúmané ním predložené dôkazy, preto mal za to, že súd ani právna zástupkyňa si dané veci riadne nenaštudovali a tým došlo k vyneseniu nesprávneho rozsudku. Poukázal na to, že matka sa od rozhodnutia zo dňa 19.11.2013 neobrátila na súd so žiadosťou o zvýšenie výživného, pričom vedela o zvýšení platov profesionálnych vojakov, nakoľko matka sama je profesionálnym vojakom. To znamená, že maloletej na živobytie, ani na školské a mimoškolské aktivity nikdy nechýbali financie, pretože prispieval mimo vyživovacej povinnosti z jeho slobodnej vôle. Považoval za diskriminačné, že súd uznal matke výdavky na plávanie do rekreačného centra C., pričom sa nejednalo o žiadny plavecký tréning, ale o voľnočasové aktivity. K nákladom na údajný jazdecký kurz uviedol, že táto aktivita je neopodstatnená a dobrovoľná. Je na zvážení matky, čo si môže dovoliť a čo nie. Je nezodpovedné udržiavať finančne náročné aktivity, ktoré sú na úkor zabezpečenia stravy a živobytia a sú neopodstatnené. Neexistuje predpísaný vzorec, podľa ktorého by sa výška výživného určila. Súd pritom priamo zo zákona neberie do úvahy tie výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Súdu vytýkal, že v rozpore s § 75 ods. 1 Zákona neakceptoval jeho aktuálne výdavky, hoci preukázal, že rekonštruje dom a pravidelne navštevuje maloletú v S.. Návrhu matky vyhovel a nebral do úvahy jeho výdavky na bývanie a cestovanie. Uviedol, že svojej dcére založil sporenie a súd mu uložil ďalšiu povinnosť prispievať na účet, ku ktorému ani nemá prístup a nemá možnosť kontrolovať pohyb na danom účte. Poukázal na nesúhlas súdu s jeho právom na informácie ohľadom zdravotného stavu, školského a mimoškolského prospechu maloletej. Neúspešný bol aj so žiadosťou o informácie ohľadne toho, ako matka dieťaťa spravuje peniaze, ktoré posielala pravidelne na výživné. Považoval za „neobjektívne prehodnotenie vecí osobitne čo sa týka stretávania a výživného“. Poukázal na „rozpory v konaní“.

9. Matka sa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu s rozhodnutím súdu stotožnila a považovala ho za spravodlivé. K obsahu odvolania uviedla, že odvolanie obsahuje veľké množstvo nepravdivých údajov a osobných a nepodložených útokov v prvom rade voči matke dieťaťa, ale aj voči jej právnej zástupkyňi a v neposlednom rade voči zákonnému sudcovi súdu prvej inštancie. Poukázala na to, že z obsahu odvolania otca nie je zrejmé, voči ktorej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie sa tento odvoláva, nakoľko odvolaním napadnutý rozsudok obsahuje celkovo VI. výrokov súdu v rámci výrokovej časti rozhodnutia. Podľa matky odvolanie nespĺňa zákonné predpoklady odvolania podľa §363 a § 364 CSP, t.j. najmä nespĺňa to, v akom rozsahu sa odvolaním rozhodnutie súdu napáda, neobsahuje konkrétny odvolací dôvod/odvolacie dôvody a tiež nešpecifikuje, čoho sa odvolateľ domáha. Poukázala na to, že súd prvej inštancie vykonal všetky navrhované dôkazy, t.j. výpoveď oboch rodičov pred súdom, šetrenie prostredníctvom kolízneho opatrovníka ako aj oboznámenie všetkých predložených listinných dôkazov účastníkmi konania ako aj zadovážených listinných dôkazov zo strany súdu priamo na pojednávaní ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 06.07.2020. Otec dieťaťa v odvolaní v nadväznosti na odvolací dôvod nekonkretizuje, ktoré konkrétne dôkazy podľa neho neboli na súde prvej inštancie vykonané. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 06.07.2020 vyplýva, že všetky navrhované, resp. predložené dôkazy súd vykonal a následne v rozsudku vyhodnotil, žiadny navrhovaný dôkaz nebol zo strany súdu v konaní zamietnutý, nevykonaný. Otec sám v rámci odvolania dôvodil tým, že aj pred vydaním napadnutého rozhodnutia prispieval na maloletú príležitostne vyššou finančnou sumou, ako mal určené súdom. Týmto otec dieťaťa deklaroval skutočnosť, že jeho finančné a majetkové pomery mu to na jednej strane umožňujú a na druhej strane dobrovoľným plnením sám uznal, že maloleťá potrebuje vyššie výživné. Skutočnosť, že matka svojím návrhom požiadala o zvýšenie výživného po 5 rokoch od posledného rozhodnutia súdu, bolo jej slobodným právom a rozhodnutím ako zákonného zástupcu dieťaťa. Rovnako tak právne zastupovanie matky v súdnom mimosporovom konaní je právom zaručeným Ústavou SR, rovnaké právo mal aj otec dieťaťa. Mala za to, že súd správne vyhodnotil výdavky matky na voľnočasové aktivity dieťaťa, t.j. jazdecký kurz a plávanie v rekreačnom zariadení C., nakoľko sa jedná o športové aktivity v záujme dieťaťa, ktoré podporujú jej správny fyzický a motorický vývoj. Pre prípad, že odvolací súd sa nestotožní s procesnými prekážkami, t.j. procesnými nedostatkami odvolania, na ktoré poukázala, žiadala zamietnuť odvolanie otca a napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecné správne.

10. Súd prvej inštancie, na pokyn odvolacieho súdu, uznesením č. k. 32P/44/2020-167 zo dňa 05.10.2020 vyzval otca, aby neúplné odvolanie, v ktorom chýba obsahová náležitosť odvolania požadovaná zákonom, a to odvolací návrh (čoho sa odvolateľ domáha), spôsobom uvedeným vo výroku rozhodnutia doplnil, v lehote 10 dní. Zároveň otca poučil o následkoch nedoplnenia odvolania. Otec výzvu prevzal dňa 14.10.2020.

11. V podaní zo dňa 12.10.2020, doručenom súdu prvej inštancie dňa 13.10.2020, otec uviedol, že súhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 32P/44/2020-142 zo dňa 06.07.2020. Z tohto podania odvolací súd vyvodil, že ním otec prejavil vôľu, aby súd ďalej o odvolaní nekonal. Podanie považoval za späťvzatie odvolania.

12. Podľa § 369 ods. 1 CSP, ak odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

13. Podľa § 369 ods. 2 CSP, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

14. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej veci otec zobral podané odvolanie späť skôr, ako bolo o odvolaní rozhodnuté, odvolací súd odvolacie konanie podľa ust. § 369 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP zastavil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP.

17. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).